

CAO News 11

Horolezecký časopis severočeského regionu č.100

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 9, číslo 100

-- Since 1999 --

Listopad 2007

LEZENÍ JE
NAPLNĚNÍ..

KIM
CARRIGAN

„Nedokáži si představit nic, co by mě uspokojovalo a naplňovalo více, než lezení. Vyžaduje všechny schopnosti, které mám, jak fyzické, tak duševní. Nehraje roli, kolik cest jsem už přešel. Každá cesta je nová, vzrušující zkušenost.“

V tomto čísle

- ✓ Tři dny v Lienzer Dolomiten se **Světlanou Pavlátovou**
- ✓ Rytířovský masiv odtajní **Ladislav Uomo Vörös**
- ✓ Babí léto v Bielatalu **Richarda Hamaka**
- ✓ Letošní Dolomity s **Jindřiškou Řehákovou**
- ✓ Stoletý Mnich **Petra Pavelky**
- ✓ Tatry 2007 **Ivana Zajana**
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro **Jonáše**
- ✓ a mnohé další...

Bylo jich sto.. Již od poloviny roku 1999 vychází CAO News pravidelně každý měsíc...

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Přestože ministr financí **Petr Jicha** už opět číhal se svou nenasytou kasičkou, sešlo se nás na listopadové schůzi docela hodně. Kromě členů a pravidelných dochazečů se tentokrát objevili **Jiřina Čemanová, Lenka Vinčová, David Nehasil** a také, po dlouhé době, **Karel Bělina**, jak někdo vtipně prohodil, „náš božský Kája.“ :o)

Program listopadové schůze:

- **Příspěvky ČHS.** Pro příští rok jsou vyšší o 33 %, tedy rovných 400 Kč plus poštovné. Zaplatit bude možno ještě na Posledním slanění nebo lze peníze převést přímo na účet MF. Záleží na domluvě s MF.
- **Poslední slanění.** Byly rozeslány pozvánky, snad se dostaly ke všem. Proběhne 24.11. v Dolním Žlebu na horolezecké chatě. Sudy, guláš, muzika zajištěny. Přijďte všichni, těšíme se na vás! Pozor – prosincová schůze odpadá, co bude potřeba vyřídit, musíme zvládnout před rozjezdem PS.
- **Výsledovky.** HOCYBOJ 2007, Horolezecký OB, běh Labákem, Heřmánecký OB, Piskařská „20“, Alpiniáda a jiné. Hvězdou všech běhů a orientáků je **David Nehasil**.
- **Nový člen CAO Děčín.** Naše řady rozšířila spolulezkyně a kamarádka **Martiny Tábořikové, Markéta Lalíková** z Ostravy (Velká Polom). Vítejte mezi námi!
- **Různé.** Další ztracené nebo zničené vrcholové knihy, otvírací doba lezecké stěny v Bělé (ST 17-21; ČT 18-20; PÁ 17-21; SO 18-21; NE 16-18), pozvánky na různé sportovní akce, nové cesty, odtajnění Mlynářova kamene (24.11.), samozřejmě geocaching, Záviš, nová boulderová oblast Dubičná u Úštěku atd., atd..

Horám zdar!

Tři dny v Lienzer Dolomiten

Poprvé v Alpách

Světlana Pavlátová
Povrly

K u k a č k a uvězněná ve zvonku začala řvát domem jak pominutá. Byla neděle něco po půl desáté dopoledne, já s dcerou ještě v pyžamech u televize. To může být jedině Karel, pomyslela jsem si. Byl. Posadil se ke stolu a začal vyprávět své obvyklé lezecké příhody a jen tak mezi řečí prohodil: „Ve čtvrtek jedem do Lienze Dolomiten, pojed' taky.“ Řekla jsem, že nevím, ale v duchu jsem měla jasno. Je to moc narychlo, nejedu! Nakonec, ale bylo všechno „trochu“ jinak.

13.9.2007, čtvrtek – den první

Dobaluji věci a přemýšlím, jestli v tom zatraceně velkém báglu je skutečně všechno co potřebuji. Odjezd je plánován na jedenáctou dopoledne. Ale počítám se skluzem, takže klakson, který se ozve v poledne před domem, je tak akorát. Narychlo odstříhnuji kusy hroznového vína na cestu a za chvíli sedím v autě. Vyrážíme směr Drážďany. Složení posádky je příjemně pohodové. Tomáš Řehoř s Radůzou (Radka Krumplová), Karel Bělina a já. Uvidím poprvé Alpy. Jsem natěšená jako děčko a dávám to hlasitě najevo. Radůza mě usměňuje, ale moc to nepomáhá.

Přes Německo uháníme od Drážďan kolem Mnichova do Kufsteinu. Cesta poklidně ubíhá, až do chvíle, kdy uvidím krásné pohoří Wilder Kaiser. Přesouvám se z jedné strany auta na druhou a ječím: „Vidíte tu krásu, hele ty krásy támhle. A ten vodopád, no to je nářez...“ Je po klidu a Radůza mě chce vyhostit z malého prostoru uvnitř auta.

Za Kufsteinem uhýbáme na Mittersill a dál k Felbertaum tunelu. Když z něj vyjíždíme, trochu v nás hrkne. Vrcholky skal jsou „tvrdě“ pod sněhem. To nikdo nečekal. Karel nasadil výraz, který u něj není obvyklý. Když se ho Radůza zeptala, jestli někdy v tuhle dobu něco podobného viděl, jen zakroutil hlavou. Vypadal dost překvapeně. Začali jsme společně vymýšlet náhradní program, ale šlo to ztuhla. „To bude dobrý, uvidíte,“ pronesl nakonec, i když trochu nejistě Karel. Naštěstí měl pravdu, bylo...

Za pár hodin se v dálce ukázaly Lienzké Dolomity v celé své kráse - k naší radosti bez sněhu. Máme ještě v plánu

zastavit se u Karlovo známé Inge v Kalsu am Grossglockner. Je něco po sedmé večer, když dorážíme na místo. Kluci zaplují do tepla dřevěného penzionku. My z Radúzou stepujeme venku s očekáváním dalšího přesunu na parkoviště u Dolomitenhütten, kde pravděpodobně přespíme a časně ráno vyrazíme k cíli naší cesty. Tomáš po chvílce vychází ze dveří a pronáší

s vítězoslavným výrazem: „Holky vemte si kartáčky a čistý spodřary, spíme tady.“ „Juhuuu“, tak to je fantazie - přepychový pokojíček v „Grossdorfu“ se záchodem, teplou sprchou a k tomu zadarmo! Jo, mít sebou Karlíka je terno, říkám si zachumlaná do peřin.

Pátek 14.09.2007 – den druhý

Budíček v pět hodin. Nachystaná snídaně a uvařená kávačka v termoskách. Loučíme se, moc děkujeme a frčíme přes Lienz směrem na Lavant a pak stoupáním na parkoviště u Dolomitenhütten (1560 m). Zabydlujeme auto na 3 dny, nasazujeme bágly (které nás lámou v pasech) a vyrážíme pěkně opatrně krok co krok na Karlsbader Hütte (2260 m) s převýšením 700 m. Ranní chlad je příjemný, ale za chvíli ani ten nepomáhá. Pot se nám řine snad ze všech pórů. Asi po 15 minutách zjišťujeme, že jsme jen tři. Karel vyběhl napřed svým šíleným tempem. Do toho nejdem. Po hodinovém skluzu nás Karel s úsměvem vítá u našeho přechodného domova. Jeho čistý čas je hodina třicet. O mém jevení v průběhu cesty raději pomlčím. Ostatně to probíhalo (a to velmi intenzivně) po celé tři dny. Sláva, jsme nahoře. Kouzelné místo ne nepodobné nebi uprostřed bílých skalních gigantů. Náhhera.

Máme hlad a žízeň. Karel nám dává hodinu odpočinku a pak hned vyrážíme na naši první a taky, jak později zjišťujeme, nejkrásnější cestu na Kleine Gamswiesenspitze (2454 m). Na rozjezd příjemná, necelých 300 m dlouhá cesta, Nordosfkanke (klasifikace IV). Ve čtyřech lidech cca 5 hod lezení.

Potom příjemný ferátový sestup do sedýlka a pěšinou na chalupu. Celý den „azuro“ a slunce pálí jak v létě. Vidina

zlatavého moku nás nutí prodloužit krok. Za necelou hodinu už nás chladí tam, kde má.

Sobota 15.09.2007 – den třetí

Vrah nočního spánku Karel (neskutečně chrápal) určil budíček na sedmou. Vstali jsme celkem bez problémů. Ráno nás přivítalo opět nebem bez mráčků. Vydatná snídaně (domácí vánočka - mňam) a hurá na další cesty. Dělíme se na dvojice. Karel, Tomáš a dívčí tandem Radúza (prvovezec) a já (ocásek). Původní plány se změnil v okamžiku, kdy Karel zjistil, že byla vytvořena nová (ferátová) cesta. Kousek od jejich plánované. Karel nám ukázal tu naši, dal pár stručných instrukcí a už s Tomášem pádili na tu svoji, zhruba 450 m dlouhou Laserzkante IV+ na Laserswandsattel (2500 m).

Lezli ji čistě klasickým způsobem. My s Radúzou jsme se pustily do té naší o pár metrů delší cesty na Kleine Laserzwand (2568 m)

Egerlanderkanke III+. Krásný, pohodový, luftovitý lezení. Svačinka na štandu, pod zadkem 300 m. Člověk si zvykne, ani mu to nepřijde. Je na co se dívat a ani se nechce věřit, že v té kráse sedí právě on. Slunce příjemně pálí. Počasí jak na objednávku. Nespěcháme, kocháme se, kecáme, fotíme a pořád se řehtáme. Výstup nám trvá cca 7 hodin.

Kluky nacházíme v příjemném rozpoložení. Na paloučku mezi skalama se válí polonazi, opalují se a svačí. Rády se na chvíli přidáme. „Vidět vás skoro nebylo, ale váš řehot byl slyšet až k nám. Co jste tam proboha dělaly. Lezli jste vůbec?“ Ptá se Karel mezi dvěma sousty a s úšklebkem dodává: „Příště vám objednáme pořádný víchř a cestu bez prasat.“

Dozvídáme se, že nás čeká ještě jeden vrchol. Po půl hodině se znovu ověňujeme potřebným materiálem a vyrážíme k nástupu na Roter Turm (2702 m), Nordwestrampe III. Cestou se nám naskytne překrásný, téměř letecký pohled do údolí.

Nádhera. Za necelou „hodku“ jsme nahoře u vrcholové knížky a zlatého kříže s výhledem na Tyrolské Alpy s tyčícím se Grossglocknerem. Zápis, pár fotek a „jupííí“ dolů bez jištění, dvojkovou cestou Helversen weg II.

Závěr dne je jasný, hospoda.

Neděle 16.09.2007 – poslední den

Předpokládaný čas našeho odjezdu - nejdéle třetí hodina odpolední. Ale! „Člověk miní, Karel mění“.

Je 9 ráno, když stojíme pod nástupem naší závěrečné cesty - Südwestlicher Gamskopf (2638 m), Gedächtnisweg Alfons Hopfgartner IV. Je to vzpomínková cesta na A. Hopfgartnera, který zahynul na Matterhornu 26.10.1995. Jak se později dozvídám, druhý výstup po prvovýstupu vylezl v roce 2002 Karel Bělina s mým tatínkem Jaroslavem Tvrzníkem.

Slunce hřeje jak o život, bohužel o pár „masívků“ dál. Ten náš je zahalen do stínu po celé své výšce. Brrr, „klepeme kosu“, ale zatím to jde. Adrenalin nám ohřívá krev. Nahoru jdeme v obvyklých dvojicích.

Karel s Tomášem mají v zadku vrtuli. Cesta není těžká, ale není moc pevná a místy ujíždí pod rukama.

Radůza statečně vyvádí, chvílemi kontroluje dvojici před námi, aby neutekla příliš daleko. Kluky doháníme na štandu u knížky, těsně pod vrcholem. Zbývají dvě lanové délky. Jsme zmrzlí jak kosi, obzvlášť Tomáš toho má plný zuby. A to ho dneska za volantem ještě čeká zpáteční, asi 700 km dlouhá, cesta domů. Následuje závěrečný, nejvíce lezecký úsek, a jsme na vrcholu.

Poslední fotky s Karlsbader Hütte v pozadí a rychle dolů. Hupneme do našeho, za pobyt prvního, dvoudélkového slanění. Zápis do vrcholové knížky, a pak už nás čeká jen „bombónek“ v podobě dosti krkolomného sestupu bez jištění, suťoviskem a lámajícími se chyty.

Konečně pevná zem, sláva! Pádíme k chatě. Jsme utahaní, ale šťastní, že jsme celí. Nakonec rychle zabalit, uvařit poslední baštu a pěkně z kopce dolů až k autu. Odjezd se posunul z předpokládané třetí hodiny na sedmou.

Cesta domů s Tomášem za volantem je v pohodě. Už teď se trochu stýská, ale je nám báječně. Mně hlavně proto, že bylo nakonec vše „trochu“ jinak...

Foto archiv Světlany Pavlátové

RYTÍŘOVSKÝ MASIV

"ODTAJNĚNO"

Ladislav Vörös

HO Bořeň

Jednoho dubnového dne (6.4.2007) nás Dan Hasič Hölzl vzal na dosud panenskou stěnu kousek od Bukové hory. Se slovy „Tady je práce!“ jsme se rozprchlí hledat nové projekty. Ty nejlepší už byly samozřejmě blokovány Danem a Ondrou. Přesto prvně padaly jeden za druhým. Jen názvy bylo občas problém vymyslet.

Více už ale o tomto pěkném masívu jeho „otec“ **Daniel Hölzl**:

Název: RYTÍŘOVSKÝ MASIV

Celkový pohled na hlavní stěnu.

Přístup autem: Z Ústí nad Labem přejedeme přes nový most na pravý břeh Labe a po silnici č. 261 pokračujeme přes Velké a Malé Březno. Kousek za obcí Těchlovice odbočíme vpravo (vlevo to nejde, je tam Labe :-)) a přes hodně špatný železniční přejezd se vydáme do kopce (směr Verneřice, Valkeřice). V obci Rytířov sjedeme z „hlavní“ silnice mezi baráky a po hodně úzké silničce dojedeme až k lesní cestě, která je uzavřena závorou. Zde je u krajnice místo pro parkování tak pro 3 auta. Zatím to tu tolerují.

Pohodlné parkování necelý kilometr od skal kam pokračuje příjezdová cesta za závorou.

Po rytířovské cestě (neznačená turistická cesta směr vysílač Buková hora) cca 1 km. V levém svahu se rozprostírá RYTÍŘOVSKÝ MASIV. (Snad si to, Dane, dobře pamatují..)

Pozice: N 50°41.345', E014°14.029.

Nadmořská výška: 530 m.

Popis: Údolní stěna vysoká cca 15 m. Cesty poměrně členité. Slačovací BH a mailonka + účko (8). Provazujte smyčkou. Slačení cca 15 m. Dobírací hák (10) v levé části masívu. Kniha pod slačákem. Vlajka ve střední části masívu. Dřevěný křížek na vrcholovém bloku.

Sluníčko příjemně hřeje a my stoupáme panenskou stěnou..

Sebou: Helma nebo klobouk vycpaný slámou, friend vel. 1, 2, 3 a 4, sada stoperů (mix), expresky a 2 prodlužovací smyčky. Lano délka min 30 m.

Prvovýstupy jsou uvedeny v sekci Nové cesty.

Krátká fotoreportáž z akce

Zatímco jedni se snaží, druzí to mají na háku..

Hasičova legendární kovárna. Útok může začít..

Hotovo – ještě chlapecký stisk rukou a další perla severu je na světě..

To nejsou uprchlíci z Rumunska. To jsme přece my! Jen nám trochu z toho objevování vyhládklo..

Foto © 2007 archiv autora

Babí léto v Bielatalu

Pět krásných vrcholů

Richard Hamak

HO Bořeň

Ne o d o l a l jsem možnosti navštívit ještě před podzimními dešti (22.9.2007) pískovcovou oblast Bielatal u našich nedalekých sousedů v Německu.

Po domluvě se znalcem místních poměrů, sběratelem vrcholů této oblasti a čerstvým předsedou (Herka by napsal přeceda - viz vrcholová kniha na Grose Herkulesäule v Bielatalu)

HO Bořeň **Ládíčkem Uomo Grande Vöröšem**, jsme se v

tlupě **Herka, Martin Šmrha, Klába, Uomo** a já nasoukali do mé dodávky a sobotu 22. září 2007 vyrazili směr Bielatal.

Průjezd hranicemi byl tentokrát kupodivu bez obligátního příkazu „...nach links!...“.

Dobyli jsme pět krásných vrcholů hvězdičkovými cestami až na jednu výjimku v klasifikaci VII.

Po lezení se Uomo s Herkou přesunuli do Ostrova na oslavu 50ti let trvání HO Loko Teplice, kde pěkné výstupy řádně oslavili.

Přikládám alespoň dvě fotografie od **Martina Šmrhy**, ale věřte, že v reálu to bylo ještě hezčí..

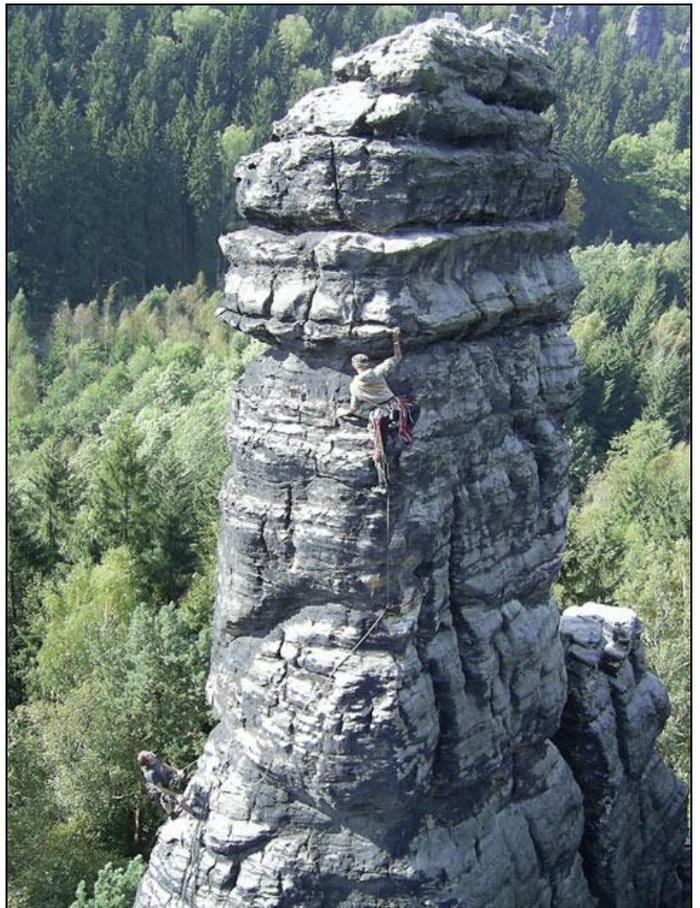

Foto © 2007 **Martin Šmrha**

Letošní Dolomity

Aneb, jak bylo na ferratách

Jindřiška Řeháková

CAO Děčín

B ylo výživně! Od druhé půlky srpna bych očekávala, že víc se budu slunit na krásných skalních špičkách, než se brodit ve sněhu. Jenže když dole lilo (a to hustě den a noc), nahoře logicky bylo dost bílo.

I když v posledních dnech to přece jen bylo na kratšasy - teploučko, modré nebe a hořce, scenérie oku lahodící a barvičky pro oko a foťák.

Lezla jsem s Terezkou a horolezci, které vedl Vl.Holeček z Mnichova Hradiště. Šlapali jsme mnohahodinové túry - značené ve „Velkém turistickém průvodci Dolomit“ čísly 5, 11, 12, 13, 19, 51 a 54, a sáпали se po ferratách. Oblast horských skupin Geisler, Latemar, Sella a Marmolada.

Zadařilo se nám vylézt na tři třítisícové vrcholy a na další tři kopce, jimž do této výšky chybělo jen pár desítek metrů. Ferraty byly většinou značeny červeně, krom funění jsme při lezení problémy neměli, a výhledy z ptačí perspektivy do divokého království skal neměly chybu.

Jen z jedné cesty jsem šilhala:

Z výstupu na Piz Boé (3152 m), Via ferrata Cesare Piazzetta, značená černě, v průvodci uvedena jako „velmi těžká“. Jenže já do žádného průvodce nekoukala, a večer v kempu jsem - při italském vínku - málo dávala pozor na informace...

Na úpatí strmé skály, jejíž podstatná část se ztrácela v mlhách, jsem lelkovala a váhala tak dlouho, až mi po pěšince z dohledu odpochoovali rozumnější šlapači. Posléze mi tedy nezbylo nic jiného, než vlézt do úvazku, lézt nahoru a sledovat paty někoho, kdo již nade mnou supěl a makal několik metrů – hodně kolmých! Výstup 500 m a horní třetinka zasněžená.

Skoro jsem nechápala, jak se mi to může líbit, bylo to namáhavé a hrozilo uklouznutí... Nahoře jsem zajásala, že nastane kochání a brzký sestup někam k lanovce. Nastal - ale až po dalším tříhodinovém pochodu na hřebeni asi pětikilometrovém a dokonale zasněženém...

Z lezení fotky nemám, kdo by taky foťák vytahoval tam, kde bylo dost jiných starostí, pár fotek ale přikládám...

Dumám nad záběrem s vrcholovým křížem: To bylo na špičce Cimy dell Uomo (3003 m). Na mysl mi přišel název: „I na kříži může být veselo!“

Dodám k tomu, že všechny ty cesty a výstupy, byť často spojené s ukrutným plahočením, smysl mají! Tomu, kdo nechápe říkám, že za to ujeté vnímání a za všechny ty dobrodružné choutky, může přece: chromozom číslo 17!!!

A dobře tomu, kdo jej má - přinejmenším jen tak nezestárne!

Foto © 2007 archiv autorky

Stoletý Mnich

v Prachovských skalách včera a dnes

Petr Pavelka
LK Mšeno

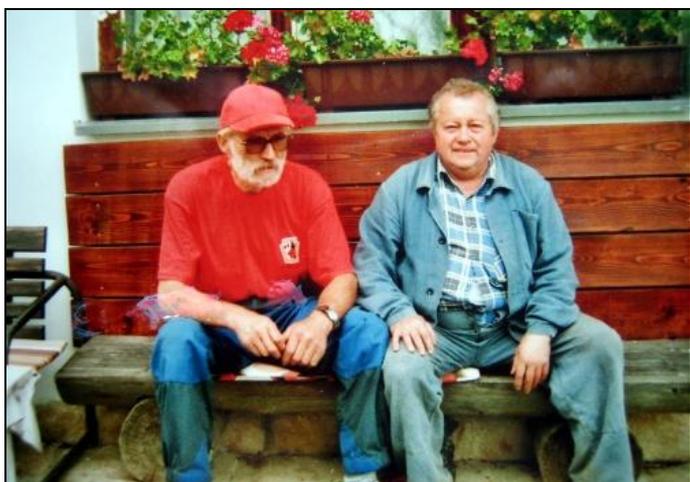
„Byl to náš první vážnější pokus, který jsme podnikli po krátké přípravě a jímž dosáhli jsme první nejvyššího temene 4. října 1907. Začali jsme asi v půl třetí odpoledne od východní strany v otevřených komínech. V polovině bylo překonáno choulostivé místo „kůň“ přes něhož jest nutno přebročit do levého komína. Odtud rozhodli jsme se stoupati dále přímo širokým a nahoře se zužujícím komínem.

S sebou vzali jsme červeno – bílý železný praporek, jímž potvrdili jsme naši přítomnost. V červené krabici zanechali jsme rovněž zprávu o „prvním vítězství“. Ale radost naše zkalena jest náhle deštěm, který nás tu překvapil. Bez velikého študia kady dolů zavěsili jsme lana na poslední stěně, kdež vyniká suchý strom a sestoupili dolů. Druhý závěs připevněn pod stromem. Tu však bylo lano a skála tak mokré, že jsem již na něm udržet se nemohl. Avšak okolí bylo mi přeci příznivé. Dopadl jsem na pěkný výstupek, kdež shledal jsem, že mám několik prstů od lana spálených. Zbytek trati musil jsem tedy dokončiti volným pádem asi osmi metrovým. Dole udělal jsem několik přemetů s ruksakem na zádech.. Na štěstí do písku. Vzpomínka na tento 1. zdar s nezdarem zůstane nezapomenutelná.“

Józa Hendrych a Jos. Kovaříč, 4.10.1907

Tento dochovaný zápis byl mojí první vážnější motivací poté, co mi **Karel Bělina**, při vylezení společného 100letého německého vrcholu Grenzkogelu nabídl, abych s ním v den výročí vylezl v Prachovských skalách Modlitbu skal – Mnicha. Před samotným výstupem, jsme ještě navštívili jeho starého kamaráda **Zdeňka Koťátka** v Prachově na baráku.

Karel Bělina se Zdeňkem Koťátkem v Prachově. Jejich vzpomínání bylo tak zajímavé, že by vydalo samo o sobě na pěknou knihu.

Zdeňka Koťátka se občas mezi řečí zeptal Karla, kde se tu tak najednou vzal. Karel říká: „Víš, uděláme si jen takovou malou procházku mezi skalami, pokoukáme po okolí.. A co dělá brácha?“ Obrací obratně řeč na jiné téma.

Před vstupem do skal sedí u pokladny jeho bratr Josef. I on se s Karlem vřele vítá. Jen nechápavě upírá oči na velký ruksak při Karlovo vysvětlování, že si chceme udělat jen okružní procházku po okolí. Bělina, pískovcová fréza, v den stého výročí Mnicha a na vycházce?

Je 4. října 2007. Začali jsme asi v půl třetí odpoledne od východní strany v otevřených komínech..

Historie se opakuje. Ve stejný den i ve stejnou hodinu stoupáme stejnou cestou na ten jistý vrchol. Jen místo plechové vlajky máme sebou fotokopii původního záznamu z výstupu před sto lety.

Stisk ruky na vrcholu mluví za vše – „A vzpomínka na tento zdar zůstane nezapomenutelná..“

V pohodě jsme slanili při tmavě zataženém obloze.

Cestou zpět Karel září štěstím – vyplnil se mu další sen a k tomu již 29.

„stoletý“ vrchol. A mně v tom momentě došlo, že jsme prachovským právě vyfoukli vrchol Mnicha!

U kasy jsme se mlčky usmívali, když Karel ukazuje Josefu Koťátkovi nasbírané houby se slovy – tak jsme prošli skály, trochu pokoukali a frčíme domů..

A závěrem se snad i ztotožňujeme s básní od **Josefa Hory**:

Kámen

Nic nežli tvar. Nic nežli tíha snad.

Nic nežli pevná trvanlivá hmota.

Nic nežli schopnost necítiti chlad

a ničeho si nepřát od života.

A snad se klamu.

Snad i v kameni podivná hnutí k životu se budí.

*A snad i on je svět, kde v plameni se rodí myšlenka
jak v lidské hrudi..*

Fotografie z oslav 100 let trvání Lezeckého kroužku Prachov, které nám poslala **Ilona Škállová**. Také během oslav byl zdolán Mnich, dokonce v dobových kostýmech, ovšem sté výročí od jeho prvního dostoupení bylo až o několik dní později – přesně 4. října 2007 odpoledne..

Foto © 2007 Petr Pavelka a Ilona Škállová

Vysoké Tatry 2007

Na Gerlachu

Ivan Zajan
HO Bořeň

Konečně vyšlo počasí a tak jsme ve čtvrtek 20. září 2007 navečer, ve složení Ferda, Jarda, Kulda, Tomáš a moje maličkost, vyrazili do Vysokých Tater s cílem vylézt na kopec nejvyšší, tedy na Gerlachovský štít 2655 m n.m.

Od původního záměru jít Stanislavského cestou přímo východní stěnou Gerlachu jsme, po lehkém zakufrování a brodění se prašanem, upustili. Vyrazili jsme Velickou próbou, sledujíc Velický žlab (II-III).

Po nočním bivaku (v cca 2100 m n.m.) jsme vylezli na první vrchol našeho snažení: Čertovu věž 2565 m vysokou. Poté přes Lavinovou lávku, s úchvatným pohledem do Krčmářova žlabu, jsme to vzali velmi exponovaným hřebem Kotlového štítu (2601).

Odtud jsme před Gerlachovskou věžou slanili asi 60 metrů a traverzem se dostali do žlabu Batizovského. Tady jsme zanechali veškerou batožinu a jen tak na lehké, kolem 16:40 hod zdolali Gerlachovský štít (2655).

Sestoupili jsme Batizovským žlabem.

Na vrcholu nejvyšší hory Slovenska, Gerlachu..

Foto © 2007 archiv autora

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Pravý břeh Labe

Severní terasa - Holý neštěstí Xb

30.9.2007

Jürgen Höfer - Pavel Henke – Vlastimil Peroutka
V Jižní stěně krátce koutem a vlevo dynamicky pod 1.K, stěnou ke 2.K. Stavěním a koutem přes 3.K ke 4.K. Traverz vlevo na hranu 5.K. Hranou přes 6.K na vrchol.

Tisá

Upozornění – prvovýstup je nutné předem hlásit správci!!

Orlí stěna – Štěstí pro Terezku VIIIb

9.8.2007

Jaroslav Stumpf, Jan Moucha
Středem SZ stěny přes 2 K a spárou na vrchol.

Bílá stěna - Vzpomínka na Karla Pilcha VIIIa

1.10.2007

Petr Kouba – Josef Nežerka
Vpravo od cesty Heuréka stěnou přes 2 BH a kruh, přes převis ke 4. slaňovacímu borháku.

Krejčí - Čára tužkou IXb RP IXc

14.7.2005

Petr Kouba - Miloslav Hejný
Napravo od Cesty pro Šugiho přes 4 K na vrchol.

Rájec

Malíček – Malá cesta V

27.8.2007

Mario Witte, M.Feldmann
Vlevo od Z hrany přes K na vrchol.

Děčínský Sněžník

Impérium – Stará parta VIIa

14.7.2007

D.Hözl, I.Kubešová, J.Jungwirthová, F.Křivinka, T.Groh
V pravé části masivu stěnou (BH) do vodorovné spáry, traverz doleva do jeskyně a vzhůru doprava spárou (2 BH) pod převis, přes něj na plošinu a z té n.v.

Berta – Hledači ticha VIIa

21.6.2007

D.Hözl, J.Rosol
Nástup vlevo od komína, převisem vlevo při hraně n.v.

Berta – Život je jak louka rozkvetlá VIIIb

21.6.2007

D.Hözl, J.Rosol
Středem stěny do převisu k 1. BH a přes 2. BH n.v.

Lapka – Sedma vrací do hry VIIIb

25.6.2007

D.Hözl, J.Rosol, O.Volák
Sokolíkovou spárou v bílé stěně (smyčky) k BH, šikmo doleva ke hraně a cestou Sladký pomeranč n.v.

Koráb – Těžké píрко VIIa

1.6.2007

D.Hölzl, J.Rosol

Cesta vede velkým převisem v pravé části masivu. Nástup vlevo trhlinou k podélnému zářezu (smyčka) k BH a při hraně n.v.

Koráb – Černá labuť VIIa

1.6.2007

D.Hölzl, J.Rosol

Žebrem v západní stěně do veliké díry (smyčky) ke K, členitou stěnou n.v.

Koráb – Stěnka IV

1.6.2007

Jiří Rosol, Dan Hölzl

Vpravo v Z stěně přímo n.v.

Koráb – Ponorná řeka IV

1.6.2007

D.Hölzl, J.Rosol, I.Kubešová

Širokým komínem do jeho 1/3, vlevo do členité hrany a jí n.v.

Berta – Pavouk IV

21.6.2007

Jiří Rosol, Dan Hölzl

Vlevo od komína spárkou na balkón a n.v.

Stolová věž – Květákův přepad 1

25.6.2007

D.Hölzl, O.Volák, O.Květoň

Z masívu Zlobr sestup 2 m na plošinku a přepadem na věž.

Svojkov - Skály na Slavíčku

Železná Stěna - Výskokem vpřed 6C+

17.10.2007

Martin Čermák

Výskokem do lišty na hraně a přímo. (Nad Modlivým dolem.)

Ivošova stěna - Kung-fu 7B+

17.10.2007

Martin Čermák

Ze sedu, pravá ruka stisk, levá malý bočák a mírně zprava do lišty a dále vlevo nebo přímo do madla. Stěna je v Bukovém dole u Bukové věže (ohnišť), první boulder zprava.

Věž přátelství a míru - Habeas Corpus RP VIIIb

24.9.2007

Jakub Měkota x František Horák

Údolní cestou zhruba 8 metrů vzhůru a přímo stěnou přes 3 kruhy n.v.

Dubské Skály – Sosnová

Starý Lom – Psycho 6B

1.10.2007

Martin Čermák

Od kouta vlevo podél trhliny na hranu a po ní. Highball 10 m!

Adršpašské skály

Česílko – Dušičku sem VI

27.8.2007

Michal Kovář - Miroslav Bahník

Od S spárkou na předskalí, traverz doprava k borovici, šikmo vpravo sokolíkem na J hranu a po ní n.v.

Rytířov

Rytířovský masiv - Spadla klec 4

6.4.2007

O. Volák, Ondřej Květoň, D. Hölzl

Úplně vpravo širokou spárkou k BH a dále n.v.

Rytířovský masiv - Hlavně se mi vrať 4

6.4.2007

L. Vörös, P. Štička, D. Hölzl, O. Volák

Vpravo v údolní stěně klikatou spárkou (BH) na rampu a zářezem n.v.

Rytířovský masiv - Cesta silových lezců 5

6.4.2007

P. Štička, L. Vörös, O. Volák, D. Hölzl

Středem údolní stěny (BH), stěnkou na rampu a přes hodiny n.v.

Rytířovský masiv - Mozkodlab 5-

6.4.2007

D. Hölzl, O. Volák, L. Vörös, P. Štička

Ve střední části údolní stěny spárkou a stěnou (BH) na rampu a přes hodiny n.v.

Rytířovský masiv - Tři brufeny 5

6.4.2007

O. Volák, D. Hölzl, L. Vörös, P. Štička

Šavlovitou spárkou vlevo v údolní stěně (BH) na terasu, zářezem doprava (BH) a n.v.

Rytířovský masiv - Křížová výprava 5

5.2.2007

D. Hölzl, I. Kubešová

Vlevo v údolní stěně přes masívní bloky (1. BH) na polici, vpravo vhloubením (2. BH) na ukloněnou polici a n.v.

Rytířovský masiv - var. Vzhůru do nebe 5

25.4.2007

I. Kubešová a D. Hölzl, O. Volák

Nástup cestou Křížová výprava k 1. BH, černou stěnou k 2. BH, na ukloněnou polici dále plotnou (BH) n.v.

Rytířovský masiv - Kožená brašna 5-

6.4.2007

D. Hölzl, O. Volák, L. Vörös, P. Štička

Vlevo od cesty Křížová výprava přes blok (BH) na kazatelnu, plotnou (BH) n.v.

Rytířovský masiv - Ospalá díra 6-

25.4.2007

D. Hölzl, O. Volák, I. Kubešová

Hladkým koutem (BH), vpravo do zářezu, dále plotnou (BH) n.v.

Rytířovský masiv - Činoherní klub 5-

27.6.2007

D. Hölzl, O. Volák, O. Květoň

Vlevo koutem na blok (drží) k BH a libovolně n.v.

Rytířovský masiv - Horský zářez 5-

25.4.2007

D. Hölzl, O. Volák, I. Kubešová

Vpravo od cesty „Hrana ke křížku“ zářezem přes velký hrot (BH) a otevřeným zářezem n.v.

Rytířovský masiv - Hrana ke křížku 3

25.4.2007

I. Kubešová, O. Volák, D. Hölzl

Členitou hranou (BH) n.v.

Rytířovský masiv - Uvítací plotna 3

25.4.2007

O. Volák, I. Kubešová, D. Hölzl

Plotnou (BH) přes malý převis a podél spár n.v.

Žihadlo - Šukací komando 5-

3.5.2007

F. Křivinka, D. Hölzl

Plotnou (BH) za velkým bukem na její vrchol, traverz doleva a při pravé hraně vrcholové stěny (BH) n.v.

Žihadlo – projekt

Koutem mezi cestami Šukací komando a Stegosaurus na plošinu a libovolně n.v.

Žihadlo - Stegosaurus 4

11.4.2007

F. Křivinka, O. Volák, D. Hölzl

Položenými žebry na plošinu a levou částí vrcholové stěny (BH) přes odštěpy n.v.

Skurut – projekt

Plotnou v pravé části masivu na polici, další plotnou (dodat BH) na terasu a cestou Znamka punku n.v.

Skurut – Rychlovka u stromu 3

27.6.2007

Ondřej Květoň, O. Volák, D. Hölzl

Spárou na terasu přes vrcholový blok n.v.

Skurut – Znamka punku 5-

11.4.2007

F. Křivinka, O. Volák, D. Hölzl

Koutem ve střední části k masivu k mohutnému sokolíku s polici (BH), vpravo přes další mohutný sokolík na terasu a n.v.

Lužické hory

Popova skála – Sedni 5A

4.10.2007

Petr Janhuba

V levé části kamene po oblé hraně. SD, ruce pod šipkou.

Popova skála – Lehni 5A

4.10.2007

Petr Janhuba

SD, ruce pod šipkou.

Jizerské hory

Muchovský Everest - Západní stěna 6+/7-

30.9.2007

Dalibor Motl

Sokolíkem v Z stěně (smyčka), výše stěnou (skoba) n.v.

Muchovský Everest – Samoučel IV

30.9.2007

Dalibor Motl

Z nejvyššího místa mezi balvanem a "věží" stěnou (bez pomoci rozporu nebo výrazné pukliny nahoře na hraně) přímo do plotny NC, kterou n.v. Poznámka: Čistě "boulderingový" problém s jedním zakázaným chytmem.

Muchovský Everest – Varianta přes Jižní sedlo 7-

18.9.2007

Dalibor Motl

Po JZ hraně na polici (volné kameny!). Po polici doprava přes hranu a cestou Malloryho sen (plotnou do krátké spáry) n.v. (V jizerské klasifikaci asi VIb.)

Skalní město u Stříbrné

Velký kohout - Alkatraz 6+

13.5.2007

S. Toman, J. Jakeš, S. Čiháková, H. Podzimek

Spárou v Z stěně přes dva nýty pod převis, dále spárou přes převis kolem dvou nýtů na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Lákavé mostní konstrukce

Je známo, že kromě skal lezci občas zdolávají i různé komíny, zdi, obelisky či mostní konstrukce. Činí tak buď jen z čiré radosti nebo si zpřijemňují cestu domů z nálevny či členské schůze. Většinou stěnu nebo oblouk v rychlosti přehopkají a pokračují dál svou cestou.

Najdou se však mezi námi i takoví romantici, kteří tuto libůstku dokázali dovést téměř k absolutní dokonalosti, viz fotografie jednoho našeho zpravodaje :o)

Foto © paparazzi

Telegram od Votických

Alena Fabiánová a Pavel Chroust Votický ..byli oddáni svatbou dne 29. září 2007 ve Valdštejnském sále zámku Duchcov za účelem sňatku a společného přijetí Votičtí..

ČESKÝ TELECOM a.s.		TELEGRAM	
Alena Fabiánová a Pavel Votický Ze Olomouce 760, Břičina 418 01			
..byli oddáni svatbou dne 29. září 2007 ve Valdštejnském sále zámku Duchcov za účelem sňatku a společného přijetí Votičtí			

ČESKÝ TELECOM a.s.

Edita Vopatová prodlužuje svoji Mistrovskou sérii

Ústecká rodačka **Edita Vopatová** (1993) pokračuje ve své nepřetržité sérii Mistrovských titulů v lezení na obtížnost na umělé stěně již od roku 2004.

O víkendů 14. až 15. října 2007 získala na umělé stěně v pražském lezeckém centru Smíchov, titul Mistryně ČR 2007 dívky, ročníků 1992, 1993 a zároveň se stala vítězkou Českého poháru ve sportovním lezení za tři první a jedno třetí místo v seriálu čtyř závodů letošní sezóny!

Letos se Edita posunula do kategorie 14-15 let, kde závodila s dívkami o rok staršími. I z těchto důvodů jsme její výsledky očekávali trochu s napětím. Edita se stala i členkou reprezentačního družstva ČHS. Jejím letošním nejdůležitějším závodem v zahraničí bylo určitě Mistrovství světa juniorů v latinskoamerickém Ekvádoru, kde skončila, díky chybě v klasifikační cestě, na 16. místě.

Editě se letos dařilo i na skalách, kde přešla cesty obtížnosti 8a, což jí řadí ke světové špičce i mezi ženami. Její letošní příprava probíhala v podstatě po celé Evropě od Španělska, přes Francii, Itálii a Německo. Náročnou tréninkovou přípravu a zejména Mistrovství světa mohla absolvovat díky podpoře partnerů, společností HUDY sport, Rock Empire a Feast Chemie.

Letošní juniorská sezóna skončila, ale věřím, že Edita našlápne do té příští stejně šťastně jako letos.

Radim Bzura, www.exex.cz

Foto © archiv autora a Jiří Chára

XXXIV. Běh Labským údolím

První listopadovou sobotu se již po 34. konal tradiční závod „Běh Labským údolím“. Závod perfektně připravil **Ivan Stibal** z KOB Děčín. Na start se postavilo 52 závodníků, z nichž krátkou trať 8 km běželo 11 žen, 4 dorostenci a 1 veterán. V hlavním závodě na 16 km vyrazilo na trať 36 mužů. Počasí bylo typicky sychravé, deštivý podzimní den, teplota 10°C, trať byla dosti bahnitá, zakrytá mokřým, čerstvě napadaným listím.

Hned po startu se do vedení dostalo pět běžců, v čele s **Jaroslavem Hauzírkem**. Bohužel si Jarďa po asi dvou a půl km natáhl na bahnitěm terénu sval a musel ze závodu odstoupit. Ještě před otočkou závodu se do čela dostal **David Nehasil** z HO Boletice (na snímku) a vedení si udržel až do cíle, kam doběhl s dvouminutovým náskokem a časem 1:06:21, před druhým **Jiřím Pavláskem** z oddílu Rolníci ČZU Praha (1:08:18). Třetí do cíle dorazil **Jan Handlíř** z HTW Děčín (1:09:33).

Na poloviční trati si nejlépe vedla **Markéta Vyskočilová** s časem 36:52 ze Sokola Maxičky. S minimálním odstupem pak doběhly další dvě závodnice - **Martina Čečková** ze Slavie Hradec Králové (37:13) a **Veronika Hanzlová** z OK Nový Bor (38:00).

CAO Děčín reprezentovalo celkem 5 zástupců. Nejlépe z nich si vedl **Milan Šafařík**, který doběhl na 6. místě (1:11:02). Na dalších příčkách byli pak 15. **Jaromír Pospíšil**, 20. **Jan Jordák**, 35. **Michal Hrčka** a v ženách 11. **Jana Pospíšilová**.

Ilona Škálková, CAO Děčín

Pád horolezce

V sobotu 13. října 2007 spadl ze skály **Jiří Nejezchleba** z Kamenického Šenova. Stalo se mu to na Horních skalách tzv. Obrvegrech u Rynoltic. Spadl z výšky asi šesti metrů. Pád skončil zlomenými žebry a propíchnutou plicí.

Přejeme brzké uzdravení.

Méně štěstí měl mladík, který spadl v úterý 13. listopadu v podvečer ze skalní věže na Vrabinci. Pád bohužel nepřežil a jeho tělo vyprostila až druhý den jednotka Hasičského záchranného sboru z Děčína.

-iš-

Rolling Stones v Labáku

Stouni si název kapely vypůjčili z jednoho blues, kde se zpívá o kameni, který zaručeně neobroste mechem. Kdo ale pojmenoval kámen na pravém břehu v Labáku? (Mimochodem je pěkně zarostlý.)

Vizionář **Ruda Zabilka**. V roce 1966 s **Jardou Uhrem** odházeli hlínu a smrčky z vrcholu a přitom objevili kruh v díře Německé hrany. (To zpochybňuje autorství některých cest.) Ruda byl vášnivý kytarista a Stouni jeho oblíbená kapela.

Název přežil všechny krize.

Charlie Watts (1941) už asi pod Vojtěchem bubnovat nebude, ale co **Jirka Prcas Slavík**???

Jiří Petříni Petřík, Praha

Věž Rolling Stones na pravém břehu Labáku, kousek od Vojtěcha..

Foto © archiv Jiřího Petříka

Bři Nádvořníci ve Walliských Alpách

Koncem září vyrazili **Miras** a **Hugo Nádvořníkové** do známé oblasti Walliských Alp. Jako vždy využili výdobytků českých drah a vláček je pohodlně dovezl až do Vispu. Zbytek cesty do údolí Saasu, kde byl jejich dočasný cíl, dorazili autobusem.

Během následujících necelých čtyř dní zdolali za nevídaného počasí tři pěkné vrcholy. Nejprve, jako aklimatizační túru, Jäghorn (3206 m) vzdušnou a velmi těžkou ferratou a posléze dvě čtyřtisícovky Laginhorn (4010 m) a Weissmies (4027 m)..

Text **Ilona Škállová**, Foto © archiv bratří Nádvořníků

XXXIII. ročník horolezeckého OB

Nádherný podzimní orienták pro nás připravili **Jana** a **Jaromír Pospíšilovi**. Závod přilákal velký počet zájemců. Třináct žen, dva juniory, dvacet pět mužů a tři běžce mimo soutěž. Celkem 43 účastníků!!

Závod se konal v neděli 28. října 2007 na mapě „Popovičky“. Ráno bylo trochu chladno, ale postupně se přes ranní mlhu prokousalo sluníčko, které zvedlo teplotu až k 15°C.

Byly připraveny dvě tratě - dlouhá (6,3 km) a krátká (4,5 km). Startovalo se přímo od střelnice v Ludvíkovicích, běželo se směrem k Nové Olešce, pak směrem na Kámen a zpět do cíle. Tři kontroly byly na skalách, dvakrát se traverzovalo do stěny a jednou ručkovalo po laně na vrchol věžičky.

V kategorii mužů si nejlépe vedl **David Nehasil** z HO Boletice (*na snímku*), který si přiběhl pro své vůbec první zlato v tomto horolezeckém prestižním závodě, na druhém místě skončil **Petr Štěpán ml.**, který reprezentoval ASK Děčín a třetím byl **Martin Horák** z týmu Reaktor Děčín.

V kategorii žen obhájila již několikrát vítězství v tomto závodě **Beata Patzeltová** z KOB Děčín, pro druhé místo si doběhla **Jindra Vičková**, taktéž z KOB Děčín a třetí skončila **Veronika Hanzlová** z OK Nový Bor.

Podně překvapil **Jarda Uher**, který sice celý závod šel, ale i tak mezi 25ti muži skončil šestnáctý! CAO Děčín v tomto závodě reprezentoval pouze **Milan Šafařík**, který doběhl na 18. místě.

Ilona Škállová, CAO Děčín

Další skvělá sezóna Ilony Škállové

Nastává podzim, a to je čas k bilancování uplynulé sezóny. **Ilona Ilča Škállová** z CAO Děčín orámovala rok 2007 vynikajícími výkony.

Vše odstartovala jarním ziskem Mistrně Evropy v krátkém kvadriatlonu ve své kategorii v německém Senftengergu.

O pár týdnů později si dojela pro titul Mistryně ČR, jak v kvadriatlonu, tak i v rychlostní kanoistice.

A šňůru úspěchů zakončila na MS ve středně dlouhém kvadriatlonu a přivezla si první místo v družstvech žen, přičemž tým ČR podpořila vynikajícím 2. místem ve své kategorii..

Tedy, klobouk dolů..

Foto © archiv Ilony Škállové

Skály u Rynoltic & Mařeničky

Známí cestovatelci **Pavel Henke** & **Pavel Bechyně** vyrazili během letošních slunečných podzimních dní do Mařeniček a na nedaleké Skály u Rynoltic. Lezeckou sestavu doplnili **Martin Strnad** a **Jana Řezníková**.

V romantickém prostředí málo známých skal se neflákali a možná už poslední říjnový víkend s krásným počasím dokázali vskutku účelně využít. Posuďte sami:

Rynoltický kámen - Cimprlich VIIIb. 13.10.2007 Pavel Henke. Údolní hranou přes 2K. Žlabem a „JV cestou“ na vrchol.

Kunratická skála - Techtle mechtle VIIb. 14.10.2007 Pavel Henke, Pavel Bechyně, Martin Strnad, Jana Řezníková. Uprostřed SV stěny přes kruh na vrchol.

Kunratická skála - Pražská pětka V. 14.10.2007 Martin Strnad, Pavel Henke, Pavel Bechyně, Jana Řezníková. Vpravo od „St.c.“ stěnkou šikmo vpravo přes kruh n.v.

Kunratická skála - Velká Kunratická VII. 14.10.2007 Pavel Henke, Pavel Bechyně, Martin Strnad, Jana Řezníková. V pravé části údolní (SZ) stěny přímo přes kruh na vrchol.

Foto © 2007 Jana Řezníková & Pavel Bechyně

Vydařený rozjezd Na Štandu

Jen spokojenost – s tím se rozcházeli účastníci „otvíračky“ nové lezecké hospody Na Štandu v Labské Stráni. A takhle upřímně a výstižně večírek zhodnotil majitel **David Vápník Obermann** (na snímku):

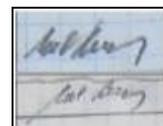
„...tak je jasný, že na nějaký fotografování nikdo neměl ani čas, ale večírek se velmi vydařil! Ožrali se všechny, střízlivej nebyl nikdo. Do čtyř do rána tu hrála milá děva na akordeon. Byla tu hlava na hlavě, tak třeba jen namátkou **Ondra Beneš, Tomáš Sobotka, Jiříkové Lautner a Dlabis, Jindra Hudy Hudeček** se tu také mihnul a spousta dalších známých i neznámých lidiček. Toť ode mne asi vše, protože na víc se nepamatuju. Doufám, že byli všichni spokojení..“

Foto © archiv **David** Obermanna, mírně proti jeho vůli :o)

Záhadný sólovýstupce odhalen!!

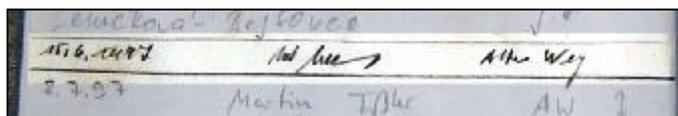
Děkujeme za pomoc s rozluštěním záhady.

V minulém čísle CAO News jsme vás požádali o pomoc s identifikací neznámého lezce, jehož podpisy lze nalézt téměř v každé vrcholovce.

A byli jsme úspěšní!

Když **Karel Bělina** ukázal jeden výtisk časopisu **Johannesu Mundemu**, stačil jediný pohled a Johann prohlásil: „No to je jasný! To je přeci **Horst Heller!**“

Takže to nejdůležitější už víme – fantóm vrcholových knih se jmenuje **Horst Heller**. Podle Mundeho se jedná o známého lezce z Drážďan, kterému už může být kolem 70ti let, má na svém kontě i několik prvovýstupů a je stále velice aktivní. Do příště se pokusíme zjistit více..

Foto © 2005 **Sponge**

Pískařská „20“

Ke konci pomalu spěje zajímavá lezecká akce, vyhlášená mnohočetnou obcí roudnických a litoměřických lezců s názvem Pískařská „20“. Šlo o zdolání dvaceti nejcharakterističtějších skalních věží našich dvaceti nejznámějších pískovcových oblastí.

Zatím není známo žádné průběžné pořadí, neví se ani, kolik lezců se do této akce zapojilo. Přesto se o některých jménech hovoří.

Spekuluje se například, že komplet by už mohli mít **Stanislav Feigl** a **Jiří Čerych** z HK Varnsdorfu, hodně nadějí se dává **Slávku Krobovi**, na nejrychlejší kompletaci si brousil zuby **Pavel Pájka Rýva**, o akci se mluvilo i mezi chrti z CAO Děčín.

No, nezbyvá, nežli se nechat překvapit..

Mít svou vlastní věž

Jsou mezi námi tací, co vlastní svou osobní pískovcovou věž. Jedním takovým šťastlivcem je **Slavomír Krob** z Litoměřic. Jak k tomuto majetku přišel popisují jeho oddíloví kolegové:

„Je to skoro rok (8.10.2006), co jsme s Lahváčem objevili na Vlkově novou věž. Rok se s rokem sešel a já měl v okolí nějakou práci (sem tam vyměnit slaňák, doplnit vrcholovou knížku..., atd.). A tak, po práci na Vlčkovi a Vlčici, jsme ještě s Oldou vytáhli Martina Strnada, který byl ten den ve skalách pracovat s námi, na věže Štepsl a Štíp. Tam jsem si vzpomněl na věžičku „místního charakteru“, která je odtud asi 50 metrů. S Oldou jsme tedy zamakali a udělali prvovýstup...“

Voláme z vrcholu Slávkovi, že jako všechno nejlepší k narozeninám. Ještě netušil, že mu voláme z věže, kterou mu darujeme k narozeninám. Během telefonu mu oznamujeme jméno této věže - Slávkova věž. Náhorní cesta, kterou jsme prvovýstup uskutečnili, se jmenuje „Krobové“ ticho za III.

Jelikož už jsme s sebou neměli slaňák ani vrcholovku, opustili jsme věž slaněním ve tmě přes rourák...“

Později se k věži vrátili, řádně osadili slaňák a skříňku s knížkou, ve které je zapsána i narozeninová gratulace.

Originální dárek Slávkovi k 64. narozeninám darovali:

Olda Krejza, Zdenka Lahvác, Roman Rasta Líbičák & HO Roudnice

Slávkova věž na Vlkově se nachází na opačné straně hřebenu od věže Štepsl a Štíp vzdálena od nich asi 50 metrů.

Foto © 2007 HO Roudnice

114 let vrcholové knihy

Historie nám zanechala kupodivu přesné datum, kdy na pískovcový vrchol byla umístěna první vrcholová knížka. Stalo se tak už před 114 lety, 12. listopadu 1893.

Tehdy, během druhého výstupu na věž Schusterturm v Bielatalu, známí sasští horolezci **Oscar Schuster** a **Fritz Böhme**, uložili na vrchol malou knížku do plechové schránky a tak položili základ pěknému zvyku stvrdit úspěšný výstup zápisem do vrcholové knihy.

Jen tak mimochodem – věž Schusterturm v roce 1881 neskromně pojmenoval **Oscar Schuster** sám po sobě..

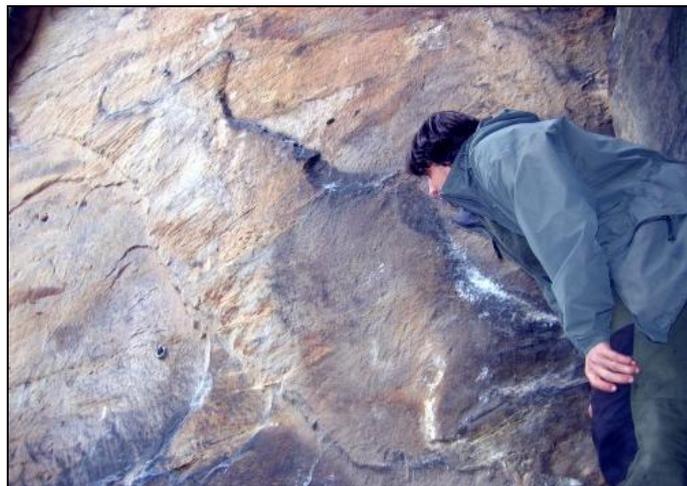

Foto © Sponge

První útok odražen

Minule jsme psali o cestě Holý neštěstí Xb na Severní terase, kromě jiného i to, že o opakování se zatím ještě asi nikdo nepokusil. V neděli 28. října byl autor cesty **Vlasta Peroutka** pod stěnou s redaktorem Everestu natáčet rozhovor do zimního vydání a nestačil se divit – až k druhému kruhu vedla stopa od magnézia a klíčové chyty byly označeny bílými čárkami – neklamně znamenají, že cesta byla svědkem minimálně prvního nájezdu zájemců o prestižní první opakování či dokonce o první RP přelez.

Kam by se mohla vyšplhat klasifikace zatím není jasné, ale nějaká ta „jedenáctka“ je hodně pravděpodobná. Na to si však ještě budeme muset počkat – první útok byl zřetelně odražen již u druhého kruhu..

Vlasta Peroutka se zájmem sleduje, kam až se neznámí lezci dostali. Daleko zřejmě ne, protože stopy evidentně končíly u druhého kruhu..

Foto © 2007 Jiří Chára

Vzpomínka na Karla Pilcha

Petr Kouba nám poslal několik fotografií z jednoho starého projektu na Bílé stěně v Tisé, který přijeli dokončit s **Josefem Nežerkou**:

„S Pepínem jsme dodělali jeden starý projekt, spíše je to vzpomínka na našeho mrtvého kamaráda Karla Pilcha..“

Bílá stěna (Plachta) - Vzpomínka na Karla Pilcha Villa

1.10.2007, Petr Kouba – Josef Nežerka

Vpravo od cesty „Heuréka“ stěnou přes 2 BH a kruh, přes převis ke 4. slaňovacímu borháku.

Vlevo Koubič nad druhým kruhem, vpravo se činí Pepíno při zatloukání kruhu

Foto © 2007 archiv Petra Kouby

Třicátníci narození v listopadu

→ 14.11.1977, **Václav Šatavis Šatava**

Václav Šatava je známý vynikající horolezec z Jablonce nad Nisou, je vysoký 175 cm a váží 67 kg. Leze už od svých sedmi let a opravdu se mu daří. Má rád zeleninu, těstoviny a maso, k pití pivo nebo jahodový džus.

→ 17.11.1977, **Alena Ajka Zemanová**

Ajka Zemanová pochází z Žatce, ale nyní žije v Praze. Leze již 13 let, nejraději v Buoux, Arcu, Juře nebo na písku. Je vysoká 162 cm a váží kolem 50 kg. Pochutná si na lososu s bylinkovou omáčkou, k pití nejraději vodu, pivo, dobré víno, slivovici nebo tequilu. Hmm..

→ 23.11.1977, **Katka Sýkorová**

Katka Sýkorová pochází z Bratislavy, měří 178 cm a váží 55 kg. Leze sice teprve od roku 2000, ale velmi dobře. Nejvíce si oblíbila oblasti Terradets a Rodellar. Katka ráda pizzu a zelený jasmínový čaj.

Tak tedy všechno nejlepší!!

Foto © rockstars.cz

Veselý report od Marty Stehlíkové

Radostnou zprávu nám v druhé polovině října poslala **Martina Máťa Stehlíková**:

„...zatímco ostatní rozšiřují seznamy svých dobytých vrcholů, my jsme 15. října 2007 rozšířili seznam potenciálních rozšiřovačů seznamů dobytých vrcholů o jednu babu - **Terku Hugovou Stehlíkovou**. Už si byla prohlídnout Tisou, říkala dobrý a prej se ještě asi letos pojede mrknout do Labáku, aby věděla do čeho jde...“

Zdraví hrdí rodičové

Vlevo mladá Stehlíková s maminkou na obhlídce Tisé, vpravo po návratu při spokojeném snění..

Foto © 2007 archiv M.M.S.

Vračansky Balkán - Bulharsko

D.Hölzl, O.Volák

Začátkem září jsme dali 24 hodinovku autobusem do Sofie a dále vlakem do vyhlášeného vápencového kaňonu Vraca. Pilíře (zabaty) a centrální stěna zde mají výšku až 400 metrů.

Lezecké cesty jsou děleny na „Sport“ a „Tradicional-alpin“. První odjištěné lepenými borháky, ty druhé nabízejí linky po starých skobách nebo nejištěné komíny, kouty, pilíře. Slaňáky jsou vždy velmi kvalitní.

Lezení v této zemi provozují bohatí Bulhaři, blázni a cizinci. V podzimních měsících je návštěvnost kaňonu téměř nulová. My jsme lezli souběžně se skupinou Turků, potkali jsme jednu místní družstvo a jednu místní legendu.

Mají zde i další krásné lezecké oblasti: Lakatnik, Čerpišky, Vitoša a jiné. Jinak ceny příjemné, počasí mírné. Ale nenechte se zmýlit, jste na Balkáně..

Nechte se inspirovat na www.climbingguidebg.com.

Foto © archiv autorů

Geokešeři mezi horolezci

Jarda Uher sestavil malý žebříček děčínských lezců, kteří propadli celoplanetovému hledání pokladů – Geocachingu.

Počty nalezených kešek jsou ke dni 1.11.2007.

Pavel Pavouk Černý	326
Jana Štrajtová	305
Burdovi	263
Petr a Lenka Kučerovi	260
David Šedivý	202
Jaroslav Uher	182
Tereza Sedliská	69

Více o této zálibě na geocaching.com

50 let HO LOKO Teplice

Foto z oslav 50ti let trvání **Horolezeckého oddílu LOKO Teplice**. Ostrov 22.9.2007

Foto © 2007 archiv Lukáše Chalupického

Kančí koutek na Modřínu

Vůdčí osobnost DC-S **Jarda Ježek** objevil novou boulderovou arénku na Modřínu. V pátek 12. října 2007 sem dotáhl své kumpány **Ondru Beneše** a **Jana Culdu Culka**, tentokrát ještě s **Terezkou Havlíkovou**. Sektor se jmenuje Kančí koutek a nachází se mezi masivy Modrásek a Svatební stěna přímo nad sektorem Big Blok.

Koutek se všem náramně líbil i když některé bouldery by snesly i nějaký ten borháček – bez boulder matek raději ani nezkoušejte! Po nájedu zde zbyly čtyři cesty a jeden projekt:

Sele veselé 5+ SD; Prasečí medvěd 6C+ SD, 6B+; Prasečí vrchol 6C SD, 5; Půlka boulderu 7A/A+ CH. No a jen o fous nedoležený Prasečí boulder 7C+/C SD...

Foto © 2007 Jarda Ježek - lezeni.podcisarem.cz

Jubilejní 100leté vrcholy

1907 – 2007

28.9.

Vorderer Bussardturm – AW V-VI
Karel Bělina, Leoš Adámek

4.10.

Mnich – Stará cesta III
Karel Bělina, Petr Pavelka

14.10.

Pechofenspitze – AW IV
Karel Bělina, Hans Nescheida, Tomáš Řehoř

Na snímku pěkná věž **Pechofenspitze** v Kleiner Zschandu. Stará cesta, ač klasifikace „jen“ IV, není úplně zadarmo..

Foto © archiv CNs

Další chybějící vrcholové knihy

Tisá

Beseda (nová kniha), **Studentská věž** (nová německá kniha, kterou sem vložil Mario Witte), **Srnčí bivak** (dva roky stará kniha). Shozená kniha z **Nalezence** byla turistou odevzdána do vstupní budky u skal – bude vrácena včetně nové krabice, ze které zbylo jen víko.

Rájec

Bábovka, **Soví skála** (na oba vrcholy pěkné knihy vložil Albrecht Kittler – snad je za účelem kontroly dočasně sundal Jiří Rosol). **Strážní věž** – krabice rozštílená myslivci byla děravá. Vyměnil ji Karel Bělina.

Malá rada na závěr – pokud si z VK potřebujete něco zjistit nebo opsat, vezměte si sebou blok či foťák a knížku si na vrcholu ofoťte. Funguje to stoprocentně – některé vzácnější starší knihy máme takto „zarchivované“ celé a netrvá to déle, než několik minut.

Foto © Sponge

HO Slavia USK Ústí n.L.a platforma Zakuklený ustašovec
si Vás v sobotu 24. 11. 2007 od 14.00 dovolují pozvat na

Křest Mlýnářova kamene v Dolních Zálezlech

Program:

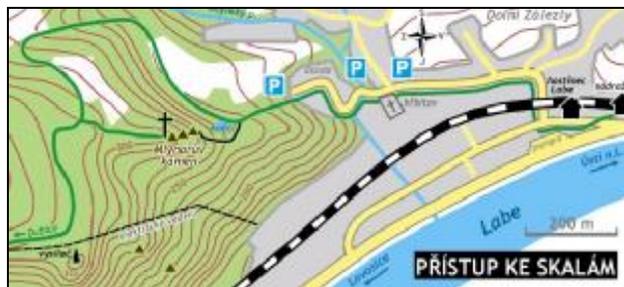
14.00 - 16.00 Střihání pásky, prohlídka skalek, návštěva vyhlídky
16.00 - 22.30 24. výjezdní zasedání platformy Zakuklený
ustašovec v restauraci Labe v Dolních Zálezlech

Bonusy:

* průvodce zdarma
* 100 piv zdarma

Přístup:

Do Dolních Zálezel vlakem po trati Praha - Děčín. Z nádraží je to ke skalám půl hodiny po zelené značce. Od nádraží sejdete dolů na silnici a po 200 metrech odbočíte za restauraci Labe doprava pod trať. Za trať se dejte doleva po hlavní silnici a po 300 metrech odbočíte na první křižovatce doleva ke hřbitovu po úzké silničce. Silnička nejprve spadá k Mlýnskému potoce a pak prudce stoupá serpentinami přes chatovou osadu. Osadou projedte až na začátek lesa. Jděte po zelené značce do prudkého kopce, až dojdete na rovinu, kde je vlevo od cesty močál. Asi 50 metrů před močálem uhybá doprava neznačená vozová cesta, která vede strmě do kopce. Dojdete až na její konec, který je na malém palouku u posedu. Z palouku jděte po spádnici vzhůru lesem, až dojdete k první skalám. Masivy jsou vpravo od vás.

Filip Krivinka – 775 222 538, krivinka@centrum.cz

Jubilea v měsíci listopadu

- 66. narozeniny oslaví **Josef Hozák**, předseda SK Děčín,
 - 50. narozeniny dovrší **Rostislav Sedliský** z HUDY sportu,
 - 35. narozeniny **Jiří Kilroy Chaloupka**, předseda HTW Děčín.
- Kristova léta pak oslaví hned dvě členky CAO Děčín, a to **Tereza Řeháková** a **Martina Táboříková**.

**Žijte šťastně, každý den se radujte z maličkostí
a každou minutu prožijte naplno. Vše nejlepší.**

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

LISTOPAD 2007

- 1.11. Jiří Kilroy Chaloupka, předseda HTW Děčín
- 2.11. Rostislav Sedlák, HUDY sport
- 2.11. Leoš Letoš Dvořáček, předseda HK Chomutov
- 4.11. Adam Lošťák, CAO Děčín
- 6.11. Ivo Fompe Nový, KPH Děčín
- 11.11. Tereza Řeháková, CAO Děčín
- 12.11. Petr Kučera, CAO Děčín
- 15.11. Jana Pospíšilová, CAO Děčín
- 21.11. Josef Hozák, předseda HK Děčín
- 21.11. Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín
- 27.11. Martina Táboříková, CAO Děčín
- 28.11. Ladislav Frajbi Freiberg, CAO Děčín
- 29.11. Pavel Buky Henke, HK Varnsdorf

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme – to, co člověk nejdříve potřebuje - zdraví, to, co člověk marně hledá - štěstí a to, bez čeho se nedá žít - lásku...

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 23.11. **Příměstský noční OB** – 3.ročník, okolí Děčína, KOB Děčín, info David Nehasil tel.603479884, dnehasil@mybox.cz
- 24.11. **Poslední slánění CAO Děčín** – chata Dolní Žleb, guláš, pivo.
- 30.11. **Mikulášský OB** – měřený trénink v okolí Děčína, KOB Děčín, info I.Stibal, tel. 724596675, ivan.stibal@seznam.cz
- ?? **Běh Výprež – Vansdorf** – extrémní měřený trénink, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, kahofman@tiscali.cz
- 24.12. **Vyjíždka na Děčínský Sněžník** – vyjíždka na kolech, sraz v 10 hod, Bezručova ul. DC IV
- 24.12. **Štědrodopolední Ptačí stěny**. Lezení a zdobení stromku pro zvířátka.
- 26.12. **Běh na Sněžník** - 33. ročník – Atletický stadion DC, běžecký pohár ASK DC, Josef Vlk, tel. 412528544
- 26.12. **Tradiční Vánoční Bořeň**. Lezení a posezení v restauraci v Kyselce. XVII. ročník. Jiří Chára, chara@karneval.cz
- 28.12. **Cyklistická vyjíždka do Německa**. Pořádá Jarda Uher. tel. 732704808, jaroslav.uherst@seznam.cz
- 28.12. **Poslední noční OB** – okolí DC, měřený trénink, Vláďa Nehasil, tel. 724258115, vnehasil@volny.cz
- 31.12. **Silvestrovský běh** (8 km) – Polevsko, závod na lyžích - klasika, Honza Šmíd, tel. 604375303
- 31.12. **Oslava Silvestra**.

V příštím čísle CAO News

Velký rozhovor s jubilantem **Janem Bilkem**
Sladká Francie **Pavly Pavlíkové**
Výsledky a zajímavosti z **Písařské „20“**
Poslední letošní várka nových cest
Nezapomeneme s pravidelným přísunem na **Jonáše**
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 12.12.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Spadané listí a první sněhový poprašek vždy ohlašují hlavní sezónu hledačů zapomenutých skalisek. Nově se hovoří například o **Dubičné u Úštěku**, kde už je hotových kolem 30 kamenů s asi 150 směry. Také **Soudný kámen** u Horního Týnce (Lovečkovice), se již seznámil s vrtačkami a borháky jedné z úderných skupin..
- Po zdařilém dožínkovém večírku se v restauraci **Na Štandu** opět chystá hudební večer. V pátek 23.11.2007 zde vystoupí kapely **Last Minute**, **Netch** a **Harembe..**
- 8. - 9.12.2007 se uskuteční tradiční "**Přechod Krkonoš**" – poslední část Alpiniády. Start bude 8.12. ráno v Harrachově, odtud podél Mumlavských vodopádů na Voseckou a dále na Petrovu boudu. Spát se bude na Novopacké boudě a 9.12. ráno se bude pokračovat směr Sněžka a z ní na Pomezni boudy. Pravidla ještě upřesní **Jan Červenáček Šlechta**.
- **David Nehasil** z HO Boletice se poslední dobou začal více věnovat běhu a opravdu se mu daří! Vyhrál Horolezecký orientační závod, Běh Labákem a také XI. Heřmánkové voryjentačce ve dvojici s **Janem Nádvorníkem**..
- Rezavé slaňáky a mechem zarostlé kruhy objevili qwakeři z Děčína na neznámých žulových skalách v těsném okolí **Stráže nad Nisou**. Charakterem zcela odpovídají nedalekým Jizerským horám..
- V listopadu oslaví kulaté 50. narozeniny **Ivan Stibal**, předseda KOB Děčín. **Gratulujeme!**
- Do Děčína přijeli zahrát brněňští **Kameloti**. Protože jejich písničky se často hrají i na našich akcích, nemohli jsme samozřejmě na jejich vystoupení v Parolodi chybět..

Heslo na tento měsíc:

„Jak se do skal volá, tak se z CAO News ozývá..“

Šťastné návraty přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE V RÁMCI POSLEDNÍHO SLÁNĚNÍ UŽ
V SOBOTU 24. LISTOPADU 2007 V DOLNÍM ŽLEBU!!

NA PROGRAMU BUDE:

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY NA ROK 2008 A JINÉ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!